

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

Védjegy postán v. helyben házhoz hordva. Ezen a néven... 10 ft. Egy negyedre 5 ft. Egy órára 10 ft. Egy hónapra 1 ft 50 kr.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferenc főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 63-54. HIRDETESEKET ES NYILVÉTERBE VALÓ KÖZLEMENYEKET FELVESZ A KIADÓHIVATAL.

TELEFON 6354

Penz- a legmagasabb összegre, közlevezésre, ha az országban...

Harkányi Királyi székely Kengyel... a legmagasabb összegre, közlevezésre...

TY L. székely székely-ter.

ERV-élet... a 28871... székely-ter.

EF FIAI... a 28871... székely-ter.

tirol. a 28871... székely-ter.

UNKAI. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

székely-ter. a 28871... székely-ter.

Az új országgyűlés küszöbén.

Holnap tartja első összejövetelét az új országgyűlés mindkét háza. A múzeum márványos termében, hol a főrendek gyűléseinek, a régi kép unalmas, sablonos formátumú látványt nyújt, hanem a Sándor-teret házból annál érdekesebb lesz az új képviselőház ismerkedő ülése. Mert csak ez a forma, amellyel a nemzetiségű országgyűlési testület működik a holnap.

Vajon csakugyan átvészeli-e, avagy jönnek események, melyek megrovidítják diestelenül létrejött életét s kimul időnek előtte olyan diestelen halállal, mint a minő a természet rendjében a korcszülöttekre vár? Avagy jönnek talán események, melyek átalakítják s erőnek, egészségnékné lendületnek szellemet visznek bele most még idétlen, szerfölött kevés reményvel biztató monstruózus alakjába? Elvagy történetek csodák. Miért ne eshetnek meg valami csoda ezen az új képviselőházon, mely nagy dolgokra van hivatva, de mégis minden jelenség, mely körülveszi, arra vall, hogy nagy hivatások dícsőséges megoldására képtelen lesz.

Alkotmányos parlamenti életünk egész ideje alatt még egyszer se állt össze képviselőházunk szomorubb, visszatetszőbb előzményei után, mint most. A többséget alkotó párt sohasem hivatkozhatott kevesebb joggal a nemzeti akarat által szentesített misszióra, mint most; pedig harmincz esztendő lefolyása alatt a parlamenti többség csak egyszer volt akkora nagy, mint most. És éppen ebben találjuk meg az új képviselőház jövődjének sivar, szomorú prognosztikonját. Ine, egy óriási többség, mely a politikai élet terén pártatlan, teljesen ismeretlen emberek egész tengere zúdul bele a parlamentbe. Ine, egy óriási többség, mely pénzzel csapott undok vásár és hatalmi brutális jélelben fogantatott, s mely a legnagyobb hatalmi érdek teremtett az alkotmányos parlamenti élet minden becsületét követelő, szinte tüntető mellőzéssel csak a végből, hogy egy alkotásra képtelen, de azért erőszakos kormányzat válságos megpróbálkozásai során segítségére legyen és biztosítsa neki a hatalmat.

Lehet-e ennek az ily megalkotott, erőszakos mesterkedéssel ugyszólván csinált többségnek igazán szerves közössége a nemzeti akarral, a nemzet politikai törekvéseivel, vagyival, gondolat- és érzésvilágával? Nem. Keptelenség, hogy lehessen. Mit fejez ki ez a többség? Mit bizonyít ez a többség? Kifejezi egy hatalomra s a hatalommal járó összes kedvezésekre

és csoport zavaros törekvéseit. És bizonyítja egy kormányelnök féktelen uralomvagyának egész veszedelmét. Van-e olyan botor, olyan szűklátóú tagja a szabadelvű pártnak, a ki komolyan elhiszi, hogy a lezárt választási küzdelemben, mely egyáltalában nem nevezhető alkotmányos mérkőzésnek, csakugyan a nemzet többségének politikai meggyőződése, szempölcen közérzése támogatja és juttatja diadalra báró Bánffy Dezso vállalkozását? Sok naivitást tüzeleznék fel a szabadelvű párt sok új emberéről, de akkorát még se, hogy Magyarország közszellemét akármelyik is olyannak ismerje, mely öntudatos akarattal a mostani közviszonyok mellett Bánffy Dezsohöz és az ő politikai törekvéseihez szegődök. Hiszen ha hozzásegődnek, ez azt jelentené, hogy Magyarország közszelleméből tökéletesen kivett az alkotmányos parlamenti rendszer iránt való komoly érzés, hogy kiviszett belőle az ország anyagi érdekeinek méltánylása, a politikai erkölcsök tisztelése, a magas szellemű nemzeti vágyódások heve, a választási szabadság és politikai jogok becsnének az ismerete és minden, a mi egy nemzet közszellemét érdemessé teszi arra, hogy benne a jó hazafiak bizakodjanak és érdekében munkálkodjanak.

Képzeltető-e az, hogy Magyarország választópolgárságának roppant többsége a nemzet anyagi és erkölcsi érdekeinek komoly mérlegelése után egy olyan kormányt és egy olyan kormányzati rendszert képzelt, amely hatalmat, mely még azt a közjogi alapot is, a melyen áll, annyira megrontotta, hogy csak roppant nemzeti áldozatok kiterjesztése révén lesz képes alája új támaszpontokat tenni. Képzeltető-e, hogy a nemzeti akarat olyképp nyilvánulhat, hogy szentesítse a kvóta-felemlésre irányított törekvéseket, a közkormányzatban a hatalmaskodást, silány furfangot, a közérkölcök rombolását, a köznyugalom fölzaklatását s az állami élet egész vonalán csupa hamisságot, pártulalmi önzést és a polgári jogok czinikus semmibevesztését?

Nem, a magyar nemzet közakarata nem szegődhetik báró Bánffy Dezso miniszterelnök és az ő pártja mellé, ha ez a párt még akkora lenne is, mint a milyen. És egy nemzeti akarat tisztelése, az összes nemzeti érdekek őszintelen, becsületes szolgálásának a kötelessége parancsolja az ellenzékű pártoknak, hogy tölték telhető erővel, erélyvel és kitartással harcoljanak az ellen a kormányzati rendszer ellen, mely igazán hozzá méltó módon erőszakolta ki magának az uralom erkölcselen alapját.

Lesz harez és legyen is! Az ellenzékű pártok számban való megfogalkozása nem lehet akadály a erőteljes akciónak. Ellenkezőleg, ok az oladozóbb, hevesebb erőlködésre. Az, hogy a kormánypárt vagy ötven szavazattal megszorodott, korántse jelenti ennek a pártnak az igazi megerősödését. Erős, hatalmas csak akkor lehet, ha csakugyan a nemzet közszellemére támaszkodhat. De ettől távol áll. Az ellenzékű

pártok erőfejlesztésére bőséges alkalom kínálkozik majd az új parlamenti küzdelemben, melyeknek során nagy nemzeti érdekek megoltalmazásáról lesz szó.

Hogy lesz-e az ellenzékű harcának sikere a parlamentben; az kétséges. Elvégre is a többség minél lomhább, minél kevesebb önállósággal és szabadsággal rendelkezik, minél jobban a hatalom forrára köré szorítja az önérdék s minél szolgáiban megadásra kényszeríti a fejelem: annál hibében szavaz és annál sikerebben érvényesül fizikai erejének a túlsulya. Pedig ez a most összeverődött többség ugyancsak alkalmasnak látszik arra, hogy összetartsa a hatalom kedvéért. Ne is bizakodjunk az ellenzék valamelyik tulságos abban, hogy a kormánypártot megzavarják holmi hatalomra éhes eszelvők alattomoskodásai. Legföljebb urat cserél. Bánffy helyett majd jön más. Az se lesz jobb s a kormánypárt ugyanazzal a vak imádással veszi körül az új bálványt, a melylyel most adózik Bánffynak s a minővel körüljárta Szapáryt, Wekerlét és a többit. Az ellenzékű pártok nem is arra törekednek, hogy a kormánypárt többséget jobb utra tereljék, hiszen ez a mi parlamenti viszonyaink mellett képtelen feladat; hanem arra törekednek és azt is érhetik, hogy a nemzet közszellemében teremtessenek hatalmas áramlatot, mely azután kevés lesz a mostani kormányzati rendszer megbuktatására.

A választási harezok bizonyoságot tettek arról, hogy a nemzet igazi közszelleme a függetlenségi eszmékkel lelkesül s csak a hatalom vad erőszakoskodása, meg a pénz ereje nyomta el. A Kossuth-párt mégis becsülettel került ki a választásokból. Ez a párt bizvást támaszkodhatik a közszellemre parlamenti harczaiban, a miket meg is fog vinni emberségesen.

Budapest, november 24.

A függetlenségi és 48-as pártkör József-utcai helyisége ma este nagyon élénk volt. A pártkör nagy számban gyűlt össze a képviselőház üléstermének előcsobáján s a helyiségbe lépő elnökök és pártvezetők, Kossuth Ferencz, az egybegyűlést tüntető eljelenléssel fogadták. A mai összejövetelen többek közt ott voltak: Jusch Gyula, Thaly Kálmán, Kiss Albert, Csávolszky Lajos, Hentaller Lajos, Tóth Jenő, Eötvös Károly, Komjáthy Béla, Benczky Árpád, Sányai Gyula, Luby Géza, Sturmán György, Madarász Imre, Papp Elek, továbbá Marjay István, György Elek, Rózsa Ferencz, Leszky Gyula, Thaly Ferencz, Mezőssy Béla, gróf Benyóczy Sándor, Brazay Kálmán, Pichler Győző, Graefl Andor, Baria Odón, Olah József stb. Az új képviselőket a régi párttagok Kossuth mutatta be s különösen György Eleknek nagy örömmel fogadták mindannyian körökben. Ma este nem volt érdekeltség, csak inkább ismerkedés az új tagokkal. A párt holnap délután tartja meg tisztújító gyűlését, a mely után este lakoma lesz a 'Nemzeti Szálló'-ban.

A szabadelvű pártkörben is mozgalmas élet uralkodott ma este. A képviselőtagok teljes számban jelen voltak és a régi és új ismerősök több órán át élénk társalgást folytattak egymással.

Püspöki konferencia. Vassary Kólos bíboros érsek, herceziprimás a magyarországi egyház-nyagokat péntekre, e hó 27-ére püspöki konferenciára hivta össze. A tanácskozást e hó 26-ára tervezték, de az országgyűlés ünnepélyes megnyitása miatt, a mely erre a napra van kitűzve, e hó 27-ére kellett halasztani. A konferenciát Vassary Kólos bíboros érsek, herceziprimás vezeti. Délelőtt 10 órakor kezdődik s főképen bírályokkal foglalkozik. Ezeknek kapcsán tárgyalás alá kerül az egyházak fejelemi eljárásának egyöntetűsége s a végül az osztrák püspöki konferencia átirata. A jegyzői tiszt ezuttal is Eber Ipoly pannonhalmi főpárt viseli.

Közéletünk.

Azokra nézve, miket minap a szocialista kérdésre vonatkozólag írtam, egy barátnak nagyok az aggályai. Az szép dolog, ugymond, hogy megváltás az állam a gyárakat, a hogy megváltotta annak idején földteremtési kötvények ellenében a jobbgyűlteket, de mi történik azután? A munkás alkalmazottja marad a gyárak, egyszerűmód társtulajdonosa; olyan, a kit néhez lesz a munkából elbocsátani, még akkor is, ha hanyog, kikapó, rézeges. Aztán mi történik, ha meghal a munkás és nem maradnak oly gyermekei, a kik alkalmazást nyerhetnének a gyár körül? Mi történik, ha a tulajdonosokká vált munkások utódi nagyon elszaporodnak s a gyárban nem találnak foglalkozást mindannyian? És végül, az emberek nem egyformák. Az egyik takarékos, szorgalmas, a másik pazarló, lusta. Az egyik félretesz, megszerzi a másik részét is, talán örszevástrója aprólonkint az egész gyárat s ott vagyon megint, a hol voltunk előbb.

Ezekre az ellenetésekre én bizony nem tudok mindenben kielégős választ adni. Ha tudnék, vagy ha más tudna, okosabb lenne, mint az egész emberség. Az pedig egyes emberek nem adott. De nem minden ellenetés olyan, hogy meg nem találunk reá a feleletet.

Mikor felszabadítottuk a jobbgyűteket, a földteremtési teher rajta maradt a földön s rajta maradt, míg vissza nem lesz fizetve egészen. A mellett maga a föld szabad forgalom, adóvesztés tárgyát képezi. És így van jól. Az erőnek, elterelésnek meg kell adni a lehetőséget, hogy ő a versenyben jobban érvényesüljön, mint a győnye s nem elterelés.

Ennek a szükséges nagy elvnek meg voltak azután a rossz hajtásai is. A parasztirokot egyes esetekben nagyon elapították. Annnyíféle ment, a hán gyermeke volt a szülőknek s az unokák között még inkább megszokott. A tulságos elapadás baj, mely ellen sokat írtak, de a melyet, ha meg akarunk szüntetni, rosszabb orvosságot kell beadnunk, mint a minő a betegség. Előnk tehát ez a betegség tovább; mert nem halálos természetű.

Az is megtörtént, hogy a szorgalmas, takarékos gazda örszevástrója a szomszédjának a földjét. A mi sokak kezében volt előbb, egy birtokká egyesítetett. Az, hogy egyesek nagy vagyont gyűjtöttek ezen az úton s szűkössé viszonyok közül kiemelkedve nagy jólétre tettek szert: duzzadó egészségné a jele, közgazdasági tekintetben. Az, hogy mások elvesztették, a mi jök volt: baj, a melyen nem lehet segíteni.

Valami ilyes mozgalmak támadnának a gyárunkások között is, ha tulajdonuk gyanánt szerének meg a gyárakat. A sok-gyereki apák utódi kevésbé lennének vagyonosak, mint előlük, hasak szorgalommal és takaréksággal meg nem szaporítanak örökségüket. A részegség és dolgotalanság elapadását szelvényeket s talán mint napszámosok szolgálóinak tovább a gyárban, talán más-hol keresnek meg a kenyéret. Az élet nagy küzdelme meg lenne köztük, mert annak meg kell maradnia, ha azt akarjuk, hogy haladjon, fejlődjen az emberség. Az korántsem szükséges, hogy okvetlenül minden ember előre menjen és gazdagodjon. De kell, hogy min-

denki számára meg legyen a lehetőség, kilépni születésének körlátai közül s felemelkedni esetleg a legmagasabb régiókig. Ez a lehetőség talán ezer vagy százszor esetben egyszer lesz valósággá, de a többiek szívében felkelte a reményt, hogy a mi annak a másoknak sikerült, sikerülhet neki is. Ezzel a remény-nem érdemes küzdeni, e nélkül a remény nélkül nyomozott az élet nyomora.

A valóságban pedig így vagyunk, hogy minden osztály számára meg van a jövőnek kilátása, csak a gyári munkás számára nincs meg. Egy kocsislegény vagy egy béres remélheti, hogy ő is földbirtokos lesz valamikor, mint a gazdája, több oly emberünk van, a ki százezerrel bir, pedig kocsis vagy béres volt valamikor. A kézműiparosnak is megvan a kilátása, hogy kerestet mester lesz valaha, a ki sok legénynek dolgozik. De a gyári munkásnak nincs meg a reménye, hogy ővé, vagy ővé lehet valaha a gyár, a melyben dolgozik s a mely az ő munkája után áll fenn. Ezt a reményt kell megadni neki és könnyebben viseli az élet terheit.

A kik a dolgok érzelmi oldalát tekintik első sorban, azok, csodálom, hogy nem méltaják figyelmükre azokat a házközösségeket, melyek a mi Határvidékünkön egész a legujabb időkig fenállottak.

Ott közös volt a birtok és annak jövedelme. A családfő intézkedett a birtok megművelése és a jövedelem felosztása felől. Senki se poscsolta el vagyonát, de senki se gazdagodhatott. Az emberek bizonyos idylli állapotban éltek.

Ilyenforma kezelést könnyű lenne megvalósítani a gyárakat illetően is.

En magam nem vagyok barátja az ilyen állapotnak. Mert ez stagnációt jelent. Én pedig az ember mi haladását hirdetem, hiszem és vallom. Confiteor.

Mialatt az emberséget a legnagyobb mértékben foglalkoztatja az az ügy, hogy a szocialista-kérdést miképp kell megoldani, a nagy jövedőt miképp kell biztosítani, az alatt Budapest főkapitánya megoldja a kérdést praktikusban, ugyszólván egy városi ügyész. Meghívja a szocialistáknak a körütn való setétlét.

Oh te légszél főkapitány! Milyen kár akkora tehetőséget, a minők benned laknak olyan kis városban poscsolóni el, mint a minő Budapest!

KÜLFÖLDI SZEMLE.

Franciai katonai körökben kínos feltűnést kelt egy hír, melyet Nercy nyugalmazott lovasskapitány ép most kibocsátott. E hír röpirathban a szerző kijelenti, hogy ha Franciaország mostanában háborúba keverednék, eply nagy, sőt tán még végzetesebb katasztrófa érne, mint 1870-71-ben. Franciaország börtönlétele csakis támadó háborúban kereshető, a helyett azonban, hogy ilyenre készüljenek, a francziák minden előkészületet tegyék a védelmi háborúra, hogy egy esetleges német támadással ugyan-ugymond a szerző - siettek nagy háború után - ugymond a szemelő - siettek erődök és csakis erődökkel emelni. De mit csinálnának a német hadvezérek? Megtámadják a várakat, a melyek utjokba állnak, a többivel meg nem is gondolnak s a rendelkezésükre álló haderővel 2-3 erődöt körúrtáraz, seregek többi részével háborítatlanul előrenyomulnak. A francia tiszt azután élesen bírálja a tábornoki kart, a melynek összeállításában - úgy látszik - a nemzeti ezimek és a vagyon jászák a legnagyobb szerepet. A párisi lapok aig foglalkoztak a röpirattal, sőt a könyvekeskedők méro hazafiaságból a könyvpiazzra sem vették azt, mindazonáltal az érdeklők körökben kínos feltűnést keltettek annak fejtegetéséi.

Moltke katonai levelezésének - mint nekünk táviratoztak - ma jelent meg Berlinben a harmadik kötete. Ez a rész az 1870. szeptember 3-ától 1871. január 27-ig történt eseményekre vonatkozik. Leg-

De mindenesetre visszataló a dologban, hogy éppen a becsületnek tagadásán a legtöbb törzskép. Ha nem tartanók oly nagyra a becsület eszményét, nem is születnének karriertúrák. Mindaddig azonban, a mig a becsület támaszuk, erők, büszkeségünk és dícsőségünk marad, eltűnjük a becsület smokjait is, habár néha mosolyognak, vagy mérgelődünk rajtuk.

A becsület smok-jai. Irta: Tomár Szaniszló. Keresetem a megfelelő szót erre a fogalomra, de sem a Ballagi-Szótárban, sem a Pallas-Lexikonban nem találtam. Pedig ha a németek meg nem csinálták volna ezt a szót, nekem okvetlenül meg kellett volna eszalnunk.

A smok, holgyeim és uraim, olyan ember, a ki mindenhez jobban akar érteni, mint más, de mindent helytelenül fog föl és mindig túllát a céllon. Gondolkodása félszeg, de ebben a félben-területen a valóságnál, epp úgy előfordul, mint holtos lenyének és akármilyen rangú és rendűek társaságában. A francia fordallom di-össesége eredményének különös hajtása ez. Azóta ugyanis minden bűntelen előlétt, tisztességes foglalkozású ember: lorag, a mit tagadni mindig elvitálni nem jut eszünkbe. Legyen is joga mindenkinek a lovagiasághoz és vegye ki a morál törvényeiből azt, a mire támaszkodhatik és a mi védelmezi. A tisztesség csakugyan nem ösmer rangfokozatot és csak síhederek és pimaszok tesszék tul magokat a lovagiaság törvényein.

De a lovagiaság smokjai az igazi lovagiaságtól olyan távol esnek, mint Makó Jermuszalémtól. A félszeg lovagiaság az, a mely a felmerülő kérdéseket azert akarja mindig bizonyos paragrafusok mértéke alá tenni, hogy tündökölhessen vele és minden uton-utólen kimutassa, hogy ő lovag és pedig az egyedül hivatott, szakértő lovag: utolsó fóruma a tisztességnek és mindenkik, a ki apellálalni akar ellenök, értelmentennek, kába tevének és isten tudja, mifele tökéletlen lenyének neveznek.

Rendesen olyan egyesítésekbe kerülnek ki, a kiknek egyszerű-mászor párbajuk volt. Nemelyiknek elég egyetlen parviadit is, hogy tökéletes becsületsmokok válják belöle. Azt a parviadit azután, a mely talán jóllehet vér nélkül a levegőbe furt két lyukkal végződött, életök legfontosabb eseményének tartják.

Eleintén mindenkinek elbeszélkés és lelkök mindinkább megerősödik abban a tudatban, hogy ok tulajdonképpen a becsület lovagjai gyanánt születtek és arra valók, hogy a soraikkal kiközökent ajják a becsületnek helyreigazítását. Szaporan tanulmányozzák a becsületkódexeket és a gallériáról minden

megjelent művet, a melyek azonban az ő kifejezősége szerint "siflik", mert ok ennél is többet követelnek. A galléria bolondságukká vált és ha akár a sajtóban, akár a magán társaságokban folmerül valamely becsületbeli kérdés, nmes nagyobb gondjuk, mint meghatározni, hogy a sértés első, második, harmad, vagy isten tudja hanyadikod. És a szerint mérk az emberek értéket, hogy mennyiben vannak tisztában ezekkel a fokokkal, legyen bár koponyájuk olyan üres, mint a kivárt kobak.

Ha véletlenül párbajsegédnek gyanánt szerepelnek, kétségbejüket pedantériájokkal a saját felöket ép úgy, mint segédtársukat és az ellenfel ségedeit. Főgondjuk az, hogy az ügy el ne posványosodjék és minél 'snajdizgabb' lefolyása legyen, mert a 'snajdizgás' egyike azoknak a kellekeknek, a melyek után a becsületsmok nagyon tóri magat. Itt nem azokról akarok beszélni és mindenesetre ki is veszem azokat ebből a kategóriából, a kik igazi lelki bátorsággal, szabad és önálló gondolkodással, felruházva az igazi lovagiaság kellekeivel szerették meg a lovagiaság hírnevét. Csak azokról szölok, a kik szomszajak az apró és nagy botrányokra és szerepelni szeretnének azokban, akár van valami köztük a dologhoz, akár nem, mert egyedül kompetensnek tartják magukat az ügyek elintézésére.

Hihetetlen, hogy a kijáhatatlanság milyen fokára képesek emelkedni ezek a smokok és mennyire meg tudják abjagítani azokat, a kiket az izéltenség, a tökéletlenség és félszesség idegesség és túrelmentlenség. Mert ezek az emberek a labdára figyelnek, mint inkább a pose-ra, a melyet az asztallal elfoglalnak, nem egyebet, mint a becsületnek és lovagiaságnak poszeurjeit, a kik csak a testtartás kedvéért kacerködnak a morállal, a nélkül, hogy az erkölcs és becsület igazi lényével tisztában volnának.

És itt fölmenthet a kérdés, hogy hol a határ a smokság és az igazi lovagiaság között? Az átmélet bizony bajos meghatározni ebben az esetben is, mint minden esetben. Vannak becsületbírák, a kiknek a becsületről annyit fogalmuk van, mint hajduknak a harangöntésről, mégis szerepelnek néha a lovagiaságok atférejeiben és

MARJAY GRÓF.

— FRANCZIA REGÉNY. — 70

HATODIK RÉSZ.

Mohón esodatta Elza vonásit, a gyönyörű arczképet, melyet Samiel orvos, az elismert miértő is remekműnek nyilvánított.

A tekintete nem tudott elmenni.

A szíve szinte hangosan dobogott.

Szemeiben könyök ragyogtak.

Lázasan szongatta Henri kezét, a ki maga is meg volt hatva.

— Henri barátom mondta Marjay, önmeg igazva volt. Régen nem éreztem akkora örömet, mint a mekkorát most szerzett nekem!

Ebben a pillanatban Veronika testvér lépett a szobába.

— Hát lehetséges ilyen vigyázatlanúságot elkövetni! - szölt az apacza. - Nézz me, milyen állapotba juttatta magát; ismét erőt veit rajta a ház! Hiszen ez örüllés! On végre is kényszeríteti fogja az orvos urat, hogy tiltsa meg a látogatókat elötagadás!

— Most már nem igen bánom, - felelte a megpirongatott lábadzó. - Nézz testvér, többé nem vagyok egyedül.

— Oh, be szép arczép, mondá a derek apacza, sohasem láttam ilyen csinos arcot. Csodás szemek, ... és ez a tisztá homlok! ... Angyalfejnek mondhatnánk.

— Angyaljei, valóban, - erősítette Marjay.

Es mozdulatlanul maradt, néma szemléződésbe merült el.

Veronika testvér pedig nézte és lopva mosolygott reá.

érdekes benne az a heves vita, mely Molke és a király meg Roon hadügyminiszter között Paris ostromának a kérdésében támadt. Miután a szövetségi kancellár: gróf Bismarck e tárgyban immédai-indítványt tett, a király 1870. november 28-án sajátkezűleg írt levelet intézett Molkehez, melyben megkötésének ad kifejezést, hogy az ostrom még nem kezdődött meg. Ez őt nagy aggodalmakkal tölti el. Katonái tekintetében nagyon kedvezőtlen, a laikusok előtt pedig értelmetlen, hogy a hadműveletet már két és fél hónap óta szüneteljen, úgy, hogy a hazában kellenem nézetek kaphatnak lábra, a melyek az óriási áldozatok után elkedveltenik a népet, az ellenségnek pedig idő jut az új formátok konszolidálására. Politikai tekintetben a szünetelés erőhiányának vehetik és ez alkalom nyújtja az idegen beavatkozásnak a bekatyvaszásban való előterbe nyomulására. Ennek fő oka a király sürgős értesítést kíván Paris melletti ostromának módjáról és eszközeiről. Molke erre egy 1870. november 30-áról keltezett, meglehetősen eszes hangú emlékiratban felel, melyben kifejti, hogy a kérdést, mikor kell a tüzérségi támadások megkezdődni, csak katonai szempontokból lehet eldönteni. Politikai tekintetek csak annyiban jönnek számításba, a mennyiben nem cseleznek valami olyast, a mi katonailag megengedhetetlen vagy kivetlen. . . . Paris ostrománál egyelőre az a teendő, hogy a város körül kell zárnunk és ki kell éhezni. A hadjárat sorsának az eldöntése különben sem ezen fordul meg, hanem az a fő, hogy a táborban lévő francia katonaságot megverjük. Hasonló egyezményre vonatkozó okmányok előterjesztését követelte. Deljannis kijelentette, hogy lehetetlen olyan okmányokat előterjeszteni, melyek véglegesen meg nem oldott kérdésekre vonatkoznak. Rallie hevesen támadja a kormány kreiati politikáját és az okmányok előterjesztésének megtagadását. Deljannis elmondhatatlannak jelentette ki Torok-orosz integritásának dogmáját. Az okmányok előterjesztésének kérdésében a ház nem hozott határozatot.

Budapest, november 24.

A közigazgatási biráskodásról szóló törvény életbe lépése. Az ellenzék által annyiszor követelt, a kormány által czinikus annyiszor megtagadott közigazgatási bíróság 1897 január elsején végre megkezdte működését. A hivatalos lap a mi számában közölte ugyanis az 1896 évi XXI. t.-cz. életbe lépési rendeletét, melyet hivatalból megküldött a vármegyék és városi törvényhatóságoknak, a közigazgatási bizottságoknak, a főispánoknak, Budapest székes főváros főpolgármesterének, a törvényhatóságok első tisztségviselőinek, a törvényhatósági városok tanácsainak, a székelyvárosi államrendőrség főkapitányának, a pénzügyigazgatóságoknak, a székelyvárosi kir. adófelügyelőnek, a m. kir. központi díj- és illetékszabvány hivatalnak, a tanfelügyelőnek, az államepítésügyi foyalmérnöki hivatalok főnökeinek, az erdőfelügyelőnek. Az új törvény intézkedése folytán a most működő pénzügyi közigazgatási bíróság megszűnik, illetőleg a II. azaz pénzügyi osztályt fogja képezni döntvényhozási joggal az új bíróság. Az új közigazgatási törvényvel, mint garanciális törvényvel, az ellenzék az első pillanattól fogva elégedetlen volt az azok a heves viták, a melyek a javaslat felett annak idején a képviselőházban folyotak, sok olyan hányásra vetettek világot, a melyek az egész garanciát, a melyet a közigazgatási hatóságok tulkapasai ellen nyújtanak, akar, illuzúriussá teszik. Az új bíróság az első hetekben csupán pénzügyi jogviták kérdéseiben fog dönteni, mert a többi, általános közigazgatási ügyekben csak 1897. évi január elseje után hozandó elsőbbségi foku hatósági határozatokra nézve bir hatáskörrel, mint véglegesen döntő bíróság. A törvény II. fejezetében taxatív fel vannak sorolva azok a közigazgatási ügyek, melyekben az újonnan felállított közigazgatási bíróság dönt. A mely ügyek tehát ebben a törvényben felsorolva nincsenek, azokban az eddigi hatóságok fognak továbbra is dönteni. Ugyanek az törvény minden egyes esetben megmondja, hogy mely hatóság határozata ellen kell benyújtani a fellebbezést. Ebből következik, hogy a jogorvoslati keresésnél előbb ki kell mérteni az első hatóságok fokokat. Így tehát megtörténik, hogy a közigazgatási bíróság I., II., III. sőt IV., V., VI. fokozatú dönt. Most a törvény szigorúan körülírja azokat az ügyeket, a melyekben a bíróság elfogadja a sőt annak hatáskörét még »per analogiam« sem szabad kiterjeszteni. Ez a törvénynek legkardinalisabb hiánya s ellenkezik minden joggal.

titkával, mely általában a kormány politikája is és mely az általános béke fenntartását célozza. Görögországnak Kretával szemben követett politikája új helyzetet teremtet, melynek eredménye a civilizáció ügyének remélhetőleg használni fog. Szólvák ismert a kretaiak követését. Ha a pillanat azoknak megvalósítására még nem érkezett el, úgy ez a megvalósítás végül magától fog előállni. Ő a nagy hatalmak törekvéseinek sikert kíván, azonban allandóan örökösdi fog a kretaiak sorsa lelett, hogy ne vétsen az ország költségei ellen. A kormány beszéde kitűnő benyomást tett. Deljannis tegnap beszédének az a része, mely a görög államhatalmakkal való megegyezés előzetes tárgyalására vonatkozik, következőleg hangzik: A kormány legutóbbi javaslatai lényegesen ellérnek a bizottság javaslataitól. A tárgyalások szünetelnek ugyan, de végleg meg nem szakítottak. A kormány még mindig hajlandó méltányos megegyezésre, nem azért, hogy elhallgattassa a külföldi sajtó néhány közönyét, melyek Görögországot gyalázzák, hanem hogy erkölcsi kötelezettségének megfeleljen, de e megegyezésnek meg kell hagnia az állam részére a kormányzat céljaira okvetlenül szükséges eszközök összegzését és tiszteletben kell tartania a népszuverénitást jogait. Deljannis továbbá kijelentette, hogy a szükséges pénzügyi reformok tekintetében tárgyalások vannak folyamatban. Bejelentette a rendőrség szervezéséről szóló javaslatot, továbbá a kretai menekülők részére igényelt hitelek jóváhagyására vonatkozó javaslatot. A vita folyamán Karakasok a kretai egyezményre vonatkozó okmányok előterjesztését követelte. Deljannis kijelentette, hogy lehetetlen olyan okmányokat előterjeszteni, melyek véglegesen meg nem oldott kérdésekre vonatkoznak. Rallie hevesen támadja a kormány kreiati politikáját és az okmányok előterjesztésének megtagadását. Deljannis elmondhatatlannak jelentette ki Torok-orosz integritásának dogmáját. Az okmányok előterjesztésének kérdésében a ház nem hozott határozatot.

Magamtadott mandátumok. Egerből ma este több választópolgár érkezett a fővárosba, a kik holnap délelőtti adják át személyesen a petíciót, melyvel Lukács László pénzügyminiszter mandátumát megtagadják. Dr. Hoffmann Arthur csongrádi úgyvéd ma delélt adta be a csongrádi polgárak által aláírt kérvényt, melyben Gajári Ödön mandátumát támadják meg. A szini körülményben tudvaleg Lakatos Miklóst választották meg néhány színy többséggel a kormány-párt jelölje, gróf Andrassy Gyula ellen. Egyik kassai újság most azt írja, hogy gróf Andrassy Gyula petíciót adott be Lakatos Miklós megválasztása ellen, a mi végett az előnyozatokat a törvényhatóság kiküldötte. Dr. Rakovszky Endre főjegyző, Berzeviczy Gyula fozsolgábró és Halmos úgyvéd esközlik. Arról, hogy gróf Andrassy Gyula nem ad petíciót, arról azok, a kik a nemes gróf egyéni nézetét s korrektségét ismertet, teljesen meg vannak győződve. Nem zárja ki azonban ez azt, hogy akadnak, a kik merő bosszúból ezt hittelte, sőt akarata ellérnie is képesek megenni. A körülmény hangulatával valóban információkkal teturva rezeve, volt az a vétető, hogy jelöltül fellejt. Ha gróf Andrassy Gyula tudta, hogy egy színy mint a görög körület összes intelligenciája solidaritással lelt ehátrázta a szini körülmény minden erejével Lakatos Miklós függetlenségi jelölt, a megye régi veteránját megválasztani és ebből kifolyólag, ha tudja, hogy csak annyit választója lehet, a mennyit alku után képesé ügynökei összevásárolni, bizonyosan nem lépett volna fel a szini körülmény. Hallatlan és szemérmelen meányel volna a törvény ellen, ha csakugyan erőszakolnák a petíciót, miután az összes kormány-párti választók három vagy négy kivételével, mind alku után pénzért lettek megválasztva és miután 50 és 70 frjtával lettek fizetve, nem lehet ráogni, hogy fuvarber fejében kapták azt. A lelékzárlást az abszurdumig vitték. A borsodmeyerbeli kompromittált multu ügynek, Probst Károly körjegyét odag mell, hogy egy köz-tiszteletben álló lelkeskedő azon ajánlatot tette, hogy meg van bízva, hogy »forintot fizetni« a lelkeskedő, ha hivatás a ház két lelékzett ezer-ezer forintjal meg is vásárolt. Ezen ajánlatot a lelkeskedő nem a következéssé fogynan igazolta, hogy a lelkeskedő nem voltak megvásárolhatók, mert mindnyájan, vállalkásbanség nélkül a függetlenségi párttal szavaztak. Döntésön a közvélemény, minő erkülesi állapot nyugszik a hízrelt petíció s minő fogalommal birnak a mozgató erök az erkösről, a törvényről, az igazságról s a választásról. A kormány-párti korifeusok a körülmény annyira mennek, hogy számtalan denuncziálások között azért jelentették fel és üdözöttek egy függetlenségi elvü körjegyét és biró, mert felvilágosított néhai megvásárolt választót, hogy ha erőszakosan felpenzelteték is, miután az a törvény hat hónapja elzárással tiltja, oda szavaztatnak, a hova lelkiismeretük vezet.

A néppárt ma este értekezletet tartott Molnár János elnökele alatt. Az értekezleten a kibérendő új közhelyiség kérdése felett határozatok, egyszersmind kijelölték a parlamenti bizottságokba a párt részéről kiküldendő tagokat.

A horvát tartománygyűlésből. A horvát tartománygyűlésen a tulzók ma ismét féltelen kifakadásokban piszkódtak a magyarság ellen s a »nagy horvát« dr. Frank képviselő egyszerű interpellációt adott be az iránt, hogy a »zimonyi ezredvi elmozdítást távolították el«, mert az ép úgy sérti a horvátokat, mint a budavári Hentzi-zobor a magyarokat. Frank interpellációjának megokolása természetesen méltó magához az interpellációhoz.

A tartománygyűlésről a következőket jelentik: Előterjesztett az 1897. évi költségvetés, mely 9,075.313 frt szükséglettel és fedezettel jár. A költségvetés a bizottsághoz utasították. Ezután kihirdették a közös tör-

vényeket, ezek közt a közigazgatási bíróságról szólót: továbbá megjelölték a bizottságok kiegyezésére szükséges választásokat.

Következett az igazoló bizottság jelentésének tárgyalása: **Nomann Gusztáv és Reszó** grófi családok virilis jogára, valamint **Krajcsovicz Ottó, Beslics István, Masics Ila és Lepszeics** Dusan képviselőknök megválasztására vonatkozólag.

Dr. Frank képviselő tiltakozik az ellen, hogy a magyar lapok úgy tüntetik fel a horvát népet, mintha ez ragaszkodnék a magyar állameghez. Hogy ez nem úgy van, bizonyítja Beslics megválasztása, mely csak a hivatalos közegek törvényellenes és önkényes eljárása következtében volt lehetséges. Horvátországban már 800 éve kiúzt a hivatalnok áramlat, mely a felsőbb meg-bizást végrehajlja, a nédrámtal, mely a nemzeti eszméket képviseli. Utóbbi néha ugyan apathiaja következtében legrögzöt, de még mindig él.

Dr. Schwarz előadó és **Stankovics** osztályfőnök erőlyesen visszautasítja Frank támadását, mire a ház elfogadja az igazoló bizottság jelentését, mely indítványozta, hogy a Normann grófi családok virilis joga, valamint a fent megjelölt választások érvényessége elismertessék.

Következnek az interpellációk.

Anrus kéri, hogy a hadsereg sematizmusában a horvát ezredék mért mért Magyaroknak, továbbá, hogy a honvédség tábori sapakján 6 felsége neve mért magyar nyelven és nem horvát nyelven van alkalmasra, mindkettő ellenkezik a kiegyezés 7. szakaszával.

Frank képviselő a következő interpellációt teszi elő:

«Tektintettel arra, hogy a közös törvényhozás által hozott 1896. évi VII. törvényzikk a magyar állam alapítása ezredéves évfordulójának emléket igtatja törvénybe, mely Horvátországra is érvényesnek mondatik; tekintettel, hogy az ünnepey alkalmából építendő emlékszobokra vonatkozó VII. törvényzikk elrendeli, hogy az ország hét különböző helyén emlékszobrok állittassanak és mint egyik pontja az országnak a zimonyi vár-orm is meg van jelölve; tekintettel arra, hogy a törvény továbbá elrendeli, hogy az ország különböző vidékein országos muzeumok és népiszokál állittassanak; tekintettel arra, hogy a törvény 2. és 3. §-ában az emlékszobrok, muzeumok és iszokál költségét, mint közös kiadások vannak megállapítva, melyekhez tehát Horvátország is járul jövedelméből; tekintettel arra, hogy a zimonyi ezredvi emléken a »Hungária«-szobor, mint a hazai személyiségjele az alkalmasra; tekintettel arra, hogy a miniszter e szobor lelepszését ünnepléjén a magyar nyelvet használta; tekintettel arra, hogy mind-ezek Horvátország közjegyét és különösen a kiegyezési törvény 1., 31., 47., 57., 59., 65., és 66. §-át sérti, kérdem, tiltakozok-e báb a törvényzikk tartalma és Horvátország területén való végrehajtása ellen? Hajlandó-e lépéseket tenni az iránt, hogy a zimonyi emléken törvényellenesen alkalmazott Hungária-szóbor a horvát területéről eltávolittassék?»

Interpellációjának indoklásul szónok elősorolja a jogpárt ismert közjogi kiadvánait, összehasonlítja a zimonyi emléket a Hentzi-szóborral és felszólítja a magyarokat, hogy valóban komolyan veszik a testvérséget távolítását el emlékszobrot, mely a horvátok érzelmeit sérti. Ezzel az ülés véget ért. A legközelebbi ülés szombat lesz.

Az osztrák képviselőházból. — Az Egyetértés távirata. — Bécs, nov. 24.

Az osztrák képviselőház mai ülésén **Menger** és társai a következő interpellációt jelentették be:

«Gróf **Schaffgotsch** a feldkirchi kerület előjáró hivatalos minőségben részt vett egy Rankweilben tartott gyűlésen s elhajtandónak mondta, sőt szükségessé a fennálló iskolatörvény gyökeres megváltoztatását, kijelenté, hogy a kormány olyan állapontot foglal el, a mely a törvény reformálásának akadályát nem szolgál.

Előáll tehát az az eset, hogy állami alkalmasságban lévő hivatalnok a fennálló törvényekkel ellenzök állapontot foglal el. Ez a közvéleményre nagyon kártékony befolyást gyakorolhat. Alulírottak tehát a következő kérdéseket intézik a minisztertanhoz:

1. Igaz-e ez az eset s van-e róla a miniszterelnöknek tudomása.

2. Ha igaz, minő eszközököt akar a miniszterelnök igénybe venni, hogy a közvéleményt így sértő eset többé elő ne forduljon, a mi egy államban sem engedhetik meg.»

A német-cseh képviselők a következő sürgösségi indítványt tették:

Határozza el a képviselőház, hogy felszólítja a kormányt, nyilatkozzék arra nézve, hogy a feldkirchi kerületi eljárást, mely a nem katolikus állampolgárokat mélyen sérti s a fennálló törvényekkel ellenzök, helyes-e s hogy tudja azt igazolni, ellenben esetben pedig minő módon igyekszik azt megtorlasztani? Gróf **Badeni** miniszterelnök az interpellációra felel, kijelenti:

Ez ideig még nincs hivatalos tudomásom, hogy Feldkirch kerületi kapitánya, a vorarbergi kath. tanács egyesületnek alakuló közgyűlése alkalmával tényleg mondott-e oly beszédet, a melyet az interpelláció az újságok tudósításai nyomán elmondottának állítanak. Ha az idézett tény igaz voltának, vonakodás nélkül kijelentem, hogy a kerületi kapitánynek az említett gyűlésen tanúsított hivatalos viselkedés nemcsak hogy nem helyeseletésem, hanem azt ép a leghatározottabban kifogásolnom kellene. (Élénk tetszés.)

Nem tekinve azt, hogy az említett közhivatalnok az említett esetben nem volt felhatalmazva, tehát nem is volt feljogosítva, hogy oly beszédet mondjon, a kormány feltétlenül ragaszkodik ahhoz az alapelvezhez, hogy a politikai tisztségelők, a kik az összesség szolgálatában állának, hivatalos kötelességük teljesítése alkalmával minden pártokodást nemcsak kerülni tartoznak, hanem inkább és tisztán a törvények értelmében és az egyet utasításokhoz képest kötelesek eljárni. Ennek megfelelően már tegnap megtettem a szükséges intézkedéseket és nem fogom elmulasztani a tartományi hatóságokat öpkép utasítani, hogy a hasonló esetek ismétlődését megelőzzék. (Élénk tetszés.)

Ezután a tanácsok fizetésének szabályozására vonatkozó javaslatok szabályozása következett. **Bérv Dupaui** az indítványozta, hogy a tárgyalások megszakítsák, a kormány pedig felszólította, hogy új javaslatot terjesztson be a hivatalnokok fizetéséről, magukat, az a 4. alsó rangosztály fejelembevétele, egyuttal pedig gondoskodik a válogásról fedeztetől.

Miután **Pramber**, **Schlesinger** és **Terjesics** a hivatalnokok fizetésének szabályozása mellett nyilatkoztak, dr. **Bilinski** lovag pénzügyminiszter kijelentette, hogy az állam nemcsak a hivatalnokokról, hanem a kereskedelem, ipar és mezőgazdaság érdekében is hoz adózatokat. A miniszter kiemeli a hivatalnokok kórházlen helyzetét és biztosítja a házat, hogy a kormány a tisztségelők iránt a legjobb akaratul van eltele, a többlekiadást azonban nem fedezteli főtársékkal, a mért is ellene nyilatkozték a bizottság indítványának, hogy a törvény életbe lépésének határidejéül 1897. július 1-je tüzessék ki. Ha a kormány indítványa elfogadtatik, nincs kiára, ha a minyben fejezet volna, a törvény 1897. július 1-ig szentesitetének. Másképpen megteshetik, hogy az egész törvény alaplatána válk. Mit tenne a ház, ha például csak 1899. január 1-ére volna fejezet? (Élénk tetszés.)

A végben részt vett még **Bauer**, **Lorber**, **Steiner** és **Demel** **Wladimir**, mino azian berkeszetetk. **Verzónokká Pienkóci** (pro) és **Brszardóti** (contra) választották meg. Azután pedig megszakították a tárgyalást.

Vitche kijelenti, hogy 6. Pergelt és kúrsai, a miniszterelnöknek kielégítő válaszra való tekintettel, sürgő indítványukat visszavonják és az ügyet a költségvetési vita folyamán fogják szóba hozni.

A legközelebbi ülés holnap lesz.

UJDONSÁGOK.

— **Tisztelettel felkérjük azokat a t. előzeteből, a kiknek előzetese november végén lejár, hogy azt melébb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap széthullásában fennakadás álljon be.**

Előfizetési árak:

Egész évre 90 ft — kr
Negyedévre 5 „
Hogy hóra 1 „ 80.

Különös figyelembe ajánljuk, hogy hazánk leg-szebb és leghatalmasabb divattaljának: a **Dírat-szalton**-nak kiadomhatatlánul közel száz édes-éves aron: egész évre 4 forintért, félévre 2 forintért, negyedévre 1 forintért rendelhetik meg. Az előfizési díjak az Egyetértés előfizetésével egy utatványon is küldhetők.

— **Személyi hírek.** A király ma este 8 óra 30 perczkor Bécsből Budapestre utazott. — A királyt ma delütan meglátogatta a bécsi műsarnokot. — **Mária Terziá** főhercegnő e hét végén Meránba utazik. — **Isabella** főhercegnő ma Bécsből Selowitzba, Morvaországba utazott. — **Nikolajevics Miklós** nagyherceg **Liechtenstein** herceg társaságában Eisgrubba vadászatra utazott. — **Ötöd** főherceg ma delütan a bécsi művészetgyűlést küldöttségét fogadta, mely köztintést fejezte ki a protektoratus elfogadásáért. — **Baró Jósika**, a király

néven tudta nevezni. Egy eszmádia tanította meg erre a mesterségre és egy másik eszmádia oktata a halálát. A holly ugyanis tonkretete egy pár remekbe készült lábbeljét, a mi a eszmádiait annyira dühbe hozta, hogy agyonlütötte a tudós állatot. Amde meglakolt érte. Roma felbuzdult lakossága agyonverte őt, a holónak pedig oly fényes temetést rendeztek, mint egy imperatornak. Nero eszásár anyjának: **Agrippina**-nak volt egy fülemileje, a mely 1400 denarba került. A kis dalos madár kitűnően tudott latinul. Jelenleg főként a papagályok excellálnak a beszédben. Van olyan papagály, a melyik 200 szót is tud. Némelyik ilyen állat gyorsan tanul, de szintoly gyorsan felejt, másik nehezen tanul, de nem is felejt, szinte ép úgy, mint az embereknek. Nagy tévedés azt hinni, hogy a papagály szemlélettel értelm sem füz a szavakhoz. Csak meg kell figyelni, mennyi árnyalatot tud a szavakra helyezni, ha kért vagy haragszik a kakadu, természetes azonban, hogy a szavak általános jelentése nem sokban függ össze ezekkel az érzesekkel.

— **A legdrágább teleszkóp.** A Wisconsin államban lévő lake-geneva-i obszervatórium számára készült teleszkóp, a világ legnagyobb és legrágább és nemü szerzámá immár keszen áll és **Clark Alvin** cambridgei tanár műtermében várja, hogy a csikáiói egyetem rendelkezzen róla. A teleszkóp gyutatóva 61 láb, a világosság felé fordított nyílásának átmérője 41 1/2 hüvelyk. Az egész teleszkóp súlya 1000 font. Az üveglapokat Parisban készítették és 40.000 dollárba kerültek, a lenese költségei pedig 100.000 dollárt tettek ki.

— **Elmebeteg hasárdjátékos.** A Marorpi család Belgium legdrágább nemzetségei közé tartozik. Óriási vagyon fölött rendelkeznek és a pénzének se szere se száma. A család most aznal a kéressel fordult a charleroi-i törvényzész, hogy helyezze gyámjás alá a harminc éves **Marroque Györgyöt**, mert győne elméjü és mérték-telennul játszik. A bíróság megállapította, hogy György ur ez ideig több mint tíz millió frankot vesztelt kártyán. Érdekes, hogy ez a könnyű- és korlátolt szellemű ember, a mőrl ismerőséi eddig sen voltak kétségben, több év óta tavr s

ellenfél, annak idején kötelességének tartotta lenni nálam a névjegyét, sőt, hogy állapotom felől is tudakozódott, ez renjten volt, megfellel a szokásoknak. De, hogy eljöjjön meglátogadni engem, hogy odaig menjen a bugzoságban, hogy — a mint Veronika testvér mondja — egy óra hosszán várja visszatéresemet, ez, valjha meg, nagyonis különös!

— Ugy van, nagyon különös!

— Testvér, — fordult Marjay az apázához, nem mondtott az ur önnök semmitsem? Nem adott át valamely üzenetet?

— Boesánat, a mért még nem mondtam? — rendkívül sajnálta, hogy nem lehetett szerencsés önnel találkoznia; kijelentette, hogy mindenesetre látni kívánja és hogy holnap ismét eljön.

Kivánná és Marjay, csodálkozással néztek egymásra.

Nemskára a festő eltávozott.

És Marjay gondolatokba mélyedt.

Pontrieu Andor vicmentek a bejelentett látogatása erősen nyugtalanította.

Nem volt képes olyan okát találni, mely megmagyarázhatta volna. Fiatalsága dacára is könny megmondott embernek tartotta a vicmetot; mi lehetett hát a ezéjnek ennek a minden levett szokással ellenkező lépésnek? Udvarias formásnak nem tekinthette, mert a küzdieren nem bé-külte ki.

Erköcsi okok ezt a kibékülést lehetetlenné tették. De még ha egyebkört lehetséges lett volna is, a halálós seb, melyet Marjay kapott, mely életét olyan nagy veszedelmbe döntötte, és a melyből csakis csoda után gyógyulhatott föl, nem engedte meg, hogy megtörténjen. A dolgok tehát ma is csak úgy állnak, mint a párbajt megelőzőleg; sőt a helyzetet még a kapott seb is súlyosbította.

(Folytatása következik.)

Marjay meglepetten, esalódottan állt meg. — Minden ajtót zárva, minden redőnyt lebecsátva látott.

A ház elhagyott, néptelen volt.

De Trélas Gaszton, minthogy most már egészen nyugodt lehetett megfelyvedett testvércsöcsé állapotá miatt, pár napra egész családjával Parisba utazott.

Távolítte azonban — mint meg fogjuk látni — csak rövid ideig tartott.

Marjay későbbre kényserült halasztani a tervezett látogatást és Henri kíséretében vissza felé indult a pavilonba vezető úton.

Mikor pár órai séta után, Marjay hazáért, Veronika testvért pillantotta meg a kúszóbán, a ki egy névjegygyel a kezében, várta rá.

— Nem találkozott vele az uton? — kérdezte tőle az apáca.

— Kivel.

— A fiatal emberrel, a ki éppen most ment el nines.

— Nem.

— Pedig öt perce sínes, hogy távozott, miután majdnem egy óra hosszán várakozott.

Es egyidőtül ezekkel a szavakkal, Veronika testvér átadta a névjegyét Marjaynak.

Ez gépszéren vette el s egy közönyös pillantást vetett rá. De rögtön azután élénk prí jelent meg a betegségtől halvány arcán. — Több ízben olvasta a névjegyét, mintha nem akarna hinni a szemeknek.

— Mi lelto? — kérdezte Henri, a kinek lehetetlen volt észre nem vennie barátjának nagyonis szembetűnő zavarát.

— Azt kérdezi, hogy mi lelt?

— Igen; történt talán valami?

— Nos, neze, olvassa édesem és be fog fogja látni, hogy kevesebb is megzavarhat egy embert. Ezt a látogatást, megvallom, éppen nem vártam és rendkívül meglep.

E szavak után Marjay átnyújtotta Revall Henri- nek a Veronika testvértől kapott névjegyét.

— Pontrieu Andor vicmet! — szólott Revall Henri, egészen elámultan. Valóban, én is csodálkozom, . . . csak úgy, mint ön. . . . Nem Nem érti? . . . Nos, én sem értem. . . . Hogy Pontrieu vicmet. mint udvarias és művelt

ellentétet képez a tegnapé és a holnapé hideggel és mert az összehasonlítás következtében a ténylegesnél jóval nagyobbban tűnik föl.

Ez a reggel mint egy utolsó mosolygása volt a természetnek, mielőtt a tél fagyja és hava elszomorítja.

Marjay is jó erőben és jó hangulatban ébredt föl e napon. Túrelmetlenül várta Revall Herit, a ki megígerte eljövetelel. Föl akarta használni a szép időt, hogy a szokottnál hosszabb sétát tegyen; ezáltal egészen körül szandekozott járnai a terjedelmes parkot, melynek a tulso végén emelkedett az ismeretlen házigazda lakása, a ki olyan nagylelkűen részeseitette őt vendégszeretetésben.

Szerette volna már, ha »föszóval fejezhetti ki előtte határtalan hájját.

Azonfelül meg az orvos is megengedte, sőt bátorította is egy nagyobb séta kíséreltet; annak eredményétől függött, hogy hosszabb vagy röviddebb idő mulva kezdhet-e hozzá a rendes életmódjához és talán az fogja eldönteni, hogy visszatérhet-e már a saját otthonába.

Hangos örömkiltások és szíves kézszorítások üdvözölték hát Herit s a két jó barát, egy-egy szivarkával ajkai között, rögtön elindult, bőven ellátva Veronika testvér figyelmzetéseivel és jó tanácsaival.

— Vigyázzon, kedves betegem, mondta a jó lelkü apáca: ne felejtse, hogy a visszaesés a legrosszabb betegség. Legyen óvatos. Ne járjon nagyon gyorsan. Le ne vegye a kalapját és meg ne hüljön valahogy. . . .

Marjay és Revall már leérték a lépcső aljára, a mikor Veronika testvér, fenn a kúszóbán még mindig buzgó lelkiismeretességgel szöszögta a jó tanácsokat, bárha tudta, hogy a felét is csak alig fogadja meg a »kedves betegé«.

A séta sokáig tartott. Marjaynak igazán jól esett, hogy tele tüdővel szivhatta be a friss levegőt s az enyhe napfényben melegengette egyetlen tagjait. — A járkalás nem fárastotta ki, sőt inkább erőhöz látszott juttnai, a mi legbiztosabb jele az újralésnek s az egészség visszatérésének. . . .

A két jó barát végre megérkezett a kastély-szerű villa közelében, melyben De Trélas Gaszton lakott a családával.

ellenfél, annak idején kötelességének tartotta lenni nálam a névjegyét, sőt, hogy állapotom felől is tudakozódott, ez renjten volt, megfellel a szokásoknak. De, hogy eljöjjön meglátogadni engem, hogy odaig menjen a bugzoságban, hogy — a mint Veronika testvér mondja — egy óra hosszán várja visszatéresemet, ez, valjha meg, nagyonis különös!

— Ugy van, nagyon különös!

— Testvér, — fordult Marjay az apázához, nem mondtott az ur önnök semmitsem? Nem adott át valamely üzenetet?

— Boesánat, a mért még nem mondtam? — rendkívül sajnálta, hogy nem lehetett szerencsés önnel találkoznia; kijelentette, hogy mindenesetre látni kívánja és hogy holnap ismét eljön.

Kivánná és Marjay, csodálkozással néztek egymásra.

Nemskára a festő eltávozott.

És Marjay gondolatokba mélyedt.

Pontrieu Andor vicmentek a bejelentett látogatása erősen nyugtalanította.

Nem volt képes olyan okát találni, mely megmagyarázhatta volna. Fiatalsága dacára is könny megmondott embernek tartotta a vicmetot; mi lehetett hát a ezéjnek ennek a minden levett szokással ellenkező lépésnek? Udvarias formásnak nem tekinthette, mert a küzdieren nem bé-külte ki.

Erköcsi okok ezt a kibékülést lehetetlenné tették. De még ha egyebkört lehetséges lett volna is, a halálós seb, melyet Marjay kapott, mely életét olyan nagy veszedelmbe döntötte, és a melyből csakis csoda után gyógyulhatott föl, nem engedte meg, hogy megtörténjen. A dolgok tehát ma is csak úgy állnak, mint a párbajt megelőzőleg; sőt a helyzetet még a kapott seb is súlyosbította.

(Folytatása következik.)

KIS HIRDETESEK

Ezen hirdetés rovatban minden szövegezi beiktatás közönséges...

Minden hirdetés rovatban minden szövegezi beiktatás közönséges...

TELEFON 6354. Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levelbelyeg vagy levelezőlap beküldetik...

Kis hirdetéseket elfogad az Egyetértés számára a központi hivatal...

Mező-Laborcz. Nagyságos asszony! Midőn a tollal kezemből veszem...

Unatkozó vidám asszonyka szívesen válaszolna egy kedélyes ur szellemes leveleire...

Eladás. Használt és új pénz-szekerények rendkívül olcsó árban...

Nógrádmegyei Nándor községben, a nándori vasút állomásától két percre...

Szigorló-mérnökhallgató korrepetitornak ajánlok, normál, polgári vagy realiskolai tanulóhoz...

Intelligens szülő, szép író, német kasszavászer keres előke keresztény háznál...

Különféle. SZIGETI fényképező, Budapest, IV., Kristóf-tér 6. szám alatt...

Magyar királyi államasutak. A magyar királyi államasutak igazgatósága a Lipótvárosban...

Bérbeadás Barlangligetben. Szepes-Béla város előjárása ezennel közölni...

VERTISZTITO PISKOTAK. Sikeres és más szerek által hatástan utol nem ér...

ZONGORA-TEREM. kölcsonzó-intézet. A Thierfelder, Wien, 7/3. Buda, 71/B.

Gessler-féle ALTIVATER. NÖVÉNY-LIKÖR. A GESSLER-SIEGFRIED-féle...

Az élet vásárlja. Egy kötet elbeszélés. Irta: TIMAR SZANISZLÓ.

Pfau-féle Quai-nero BRANDY. szabadalmazott arany zárolással...

Makulatura-papiros eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Titkos betegségeket. hűgveső-főzők, sebeket, sphyllis utókezelése...

Onmúködő tömegesapda. Minden felgyűrt nélkül éljen...

A MÜLLER J. L.-féle Szaliczil-szájviz és fogpor. használata elvártil minden fogfájásban...

Müller J. L.-féle Szaliczil-fogpor. szaliczil-vizel használva nem csak hófehérre teszi...

Müller J. L.-féle Szaliczil-fogpép. darabja 35 kr. Ugyanazon hatással bír mint a fogpor...

MÜLLER J. L. cs. és kir. udv. szállító. BUDAPESTEN Koronahereczeg-utca 2.

Pályázati hirdetés. A magy. kir. államasutak igazgatósága a debreceni műhely...

Előfizetési felhívás a „MERCUR” híttel pénzügyi és sorolási szaklap XXVII-ik ÉVFOLYAMÁRA. A „Mercur” a legrégibb sorolási közlönye Magyarországnak...

Már utban van a RÖPTÉBEN A NAGYVILÁG KÖRÜL című amerikai diszmű magyar szövegű új, ötödik kiadása. Az eddig négy ízben nyomtatott 25.000 példány majmen teljesen elfogyván, karácsonyra új kiadást nyomattunk...

Budapest, Nagy Sándor könyvnyomdájából, IV., Papnövelde-utca 8. sz.